

Časopis pre žiakov, učiteľov a priateľov ZŠ Janka Matúšku

Predstavenie mladých reportérov

Mladí reportéri obnovili svoju činnosť vďaka projektu Čítanie je zábava, radosť aj poučenie dáva.

Položili sme im dve otázky. Ich odpovede vám snád napovedia čo-to o nich samotných:

článkov, Vanesa rada tvorí zábavné úlohy, Elissa je expertkou v rozhovoroch. Viktória rada upravuje články. Anička je dobrá v tvorení ankety a rada pracuje na počítači. Veronika chodí rada medzi ľuďmi a pýta sa ich rôzne otázky. Katka rada vyplňa pra-

covné listy, ktoré im pripravuje pani učiteľka a vďaka ktorým sa učí nové veci. Michal rád natáča a fotí. Matejovou a Zojinou záľubou na krúžku je úprava článkov. Tobiáša najviac baví práca s počítačom a natáčanie.

mr

1. Aká vlastnosť vás najviac vystihuje?

Matúš je šikovný a tvorivý. Viktória a Tamara sú kamarátske. Matej je kreatívny a Michal dobrý. Katka považuje za naj vlastnosť šialenosť a kreativitu. Veronika je sebavedomá. Aj Anička je kreatívna. Elissa je tvorivá a Zoja a Vanesa ambiciózna. Tobiáš je zvedavý.

2. Čo vás najviac baví na Mladých reportéroch?

Matúš robí rád ankety. Tamarkinou záľubou je tvorenie rôznych

Čítanie je zábava

Čítanie je zábava, radosť aj poučenie dáva je názov dvojročného projektu, ktorý prebieha v našej škole. Jeho cieľom je zvýšiť kvalitu výchovno-vzdelávacieho procesu tak, aby sa zlepšili študijné výsledky žiakov v oblasti matematickej, prírodovednej a čitateľskej gramotnosti prostredníctvom realizácie mimoškolskej činnosti a vzdelávania pedagogických zamestnancov.

Do projektu je zapojených 97 žiakov na škole. Navštívili sme jednotlivé krúžky a zistili sme, čo tam žiaci robia.

KNIŽNÝ BLOGGER vedie p. uč. Hrabčáková. Žiaci čítajú, kreslia a učia sa o nových knihách, spoznávajú ich. Učia sa knihy aj hodnotiť.

V krúžku **TAJOMSTVO UKRYTÉ V KNIHE** pod vedením p. uč. Žákovej robia žiaci aktivity, ktoré rozvíjajú čitateľskú gramotnosť. Vytvárajú si kladný vzťah ku knihe a literárnej technike čítania.

V ROZPRÁVKOVOM LESE s p. uč. Janákovou deti čítajú, pracujú na rôznych úlohách o knihe. Učia sa pracovať s textom.

Ráno víta p. knihovnička Kel-

číková svojich čitateľov. Deti čítajú, pracujú na rôznych pracovných listoch a radujú sa z čitateľských pokrokov. Ich krúžok sa volá **DOBRÉ RÁNO, KNIHA**.

DRAMATÁČIK je krúžok, kde deti hrajú rôzne divadielka, scény, vytvárajú pantomímu. Rozvíjajú si slovnú zásobu, učia sa hereckým schopnostiam. Tento krúžok vedie p. vych. Palugová.

Ak radi súťažíte a robíte rôzne kvízy, určite by ste mali navštíviť **ČÍTAJKA**. P. uč. Trnkócyová vedie tento krúžok.

Krúžok, na ktorom som vytvoril aj tento článok, sa volá **MLADÝ REPORTÉR** a vedie ho p. uč. Zrnčíková. Učíme sa písať rôzne publicistické žánre - správu, anketu, interview... Vyrábame

rozhlasové vysielania, časopis Kohútik a čaká nás aj tvorba školských videospráv.

Z iného súdka je **POČTÁRIK**, kde deti s p. uč. Katreniakovou počítajú, vyrábajú rôzne veci, napr. mozaiky, rôzne efekty. Cieľom tohto krúžku je vzbudiť záujem o matematiku a zdokonaľiť sa v nej.

Ak máte radi pokusy a optické klamy, **MLADÍ BÁDATELIA** sú pre vás ako stvorení. V tomto krúžku sa žiaci s p. uč. Jurčiakovou prvýkrát stretávajú s fyzikou a prírodnými vedami.

Z KAŽDÉHO ROŽKU TROŠKU je krúžok pre milovníkov chémie a biológie. Starší žiaci pod taktovkou p. uč. Lackovej robia na krúžku rôzne chemické pokusy.

Matúš Melicherčík

BUBNOVAČKA

Aby bolo deti lepšie počuť.

Aj naša škola sa zapojila do najväčšej bubnovačky roka. 56 žiakov piatakov si najskôr vyrobili plagátky, na ktoré sa podpísali aj ostatné deti zo školy. Bubnovačkou chceli deti vykričať svetu, aká je dôležitá ich ochrana pred násilím a včasná prevencia.

Akciu priblížila deťom školská psychologička Majka Paľová. Vysvetlila deťom, že je veľmi dôležité o tom, čo cítia a prežívajú, otvorene rozprávať. Deti by mali vedieť porozumieť

vlastným emóciám, ktoré prežívajú, ako aj emóciám, ktoré prežívajú iní. Vďaka tomu môžu byť otvorení, empatickí a citliví aj na emócie sprevádzajúce násilné správanie, aby mohli na situáciu správne zareagovať a aby dokázali v prípade potreby požiadať o pomoc dospelého. Deti sa vyzbrojili bicími hudobnými nástrojmi, vedrami, paličkami. A veru, bolo ich počuť široko-dáľeko.

Bubnovačka sa konala už šiestykrát.

mr

A čo hovoria o bubnovačke po bubnovačke piataci?

- *Oliver, 10:* Bolo to super! Pôjdeme aj o rok? Prosím!!!
- Matej, 10:* Mne sa tá akcia veľmi páčila, lebo bola pre dobrú vec. Síce je mi to nanič, lebo mňa nikto nešikanuje.
- Marek, 10:* Bolo tam super, ale trochu ma bolela hlava.
- Viki, 11:* Mne sa to veľmi páčilo. Bolo to veľmi živé a hlučné.
- Tamara Amália, 11:* Mne sa tá akcia páčila, našťastie mňa nikto nešikanuje a ani netýra.
- Zoja, 10:* Bolo to super. Zabavili sme sa.
- Adam, 10:* Super! Na začiatku ma bolela hlava, ale potom som sa prispôbil a naozaj, bola to super bubnovačka!!!
- Mária, 10:* Bolo to bombové, zábavné a výborné. Hrala som na bongo.
- Eduard, 11:* Dobré to bolo, bola tam sranda, hlavne veľa ľudí a veľa hluku.
- Peter, 10:* Akcia bola výborná, aspoň sa mohli poriadne vybucháť kvôli týraniam a šikanovaniu detí.
- Martin, 10:* Dobrá a hlavne poučná akcia pre dospelých.

Krúžok DRAMAŤÁČIK - Mesiac úcty k starším

Mesiac október je venovaný úcte k starším.

Krúžok Dramaťáčik pripravil kultúrne predstavenie a tvorivú dielňu pre obyvateľov v Domove dôchodcov v Dolnom Kubíne. Dúfame, že sme babičkám a dedkom spríjemnili deň. Prajeme im veľa zdravia a krásnych rokov v ich nasledujúcom živote.

Dojmy a pocity Dramaťáčikov z návštevy

Svýbová Nikolka: Ja som si všimla, že babičke vytiekli z očí slzičky.

Novotný Matúško: Bol som prekvapený, že tam bolo veľa ľudí. Šifel Filipko: Potešil som sa, že sme sa navzájom spoznali.

Štrbáková Karinka: Mňa prekvapilo, že našu pani vychovávateľku Palugovú, spoznala jedna teta, ktorá nám zaspievala jej najobľúbenejšiu pesničku „Niže Malatinej, vodička vyviera“.

Kováčik Damiánko: Spoločne sme si zaspievali a aj zatancovali.

Dúhová Sofia: Babky aj dedkovia boli šťastní, keď sme mali tvorivú dielňu.

Ťasnochová Ivanka: Urobili sme im veľkú radosť s divadielkom.

Kytas Lukáško: Pobavili sme ich básničkami a za to nás odmenili veľkým potleskom a cukríkmi krovkami.

Hanvald Marek: V domove dôchodcov mali dva výťahy, vyviezli sme sa s nimi na 3. poschodie.

Berecová Lejka: Obraz babky a dedka, ktorý sme pre nich vyrobili, sa im veľmi páčil.

Hucíková Adelka: Cestou do DD som ukázala spolužiakom, kde bývam.

Šudová Ad'ka: Boli nás natáčať z TV DK.

ip

Pomohli sme deťom

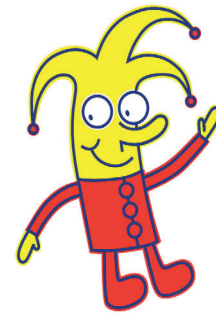
Aj naša škola sa rozhodla pomôcť nadácii Hodina deťom. Vďaka našim štedrým žiakom a ich rodičom sa nám podarilo vyzbierať za jeden deň neuveriteľných 122,72 eur.

Nadácia Hodina deťom pomáha rodinám, ktoré nemajú finančné prostriedky alebo žijú v jedno-

rodičovských rodinách. Snažia sa pomôcť rodinám, ktoré čelia ťažkým životným situáciám alebo chudobe a sociálnemu vylúčeniu.

Ak by ste chceli prispieť, stačí si nájsť podrobnosti na stránke www.hodinadetom.sk.

Anna Habániková

hodina
deťom

Obedy zadarmo

Od septembra majú žiaci obedy zadarmo. V súvislosti s tým sme oslovili pani vedúcu školskej jedálne, pani Ivetu Holkovú.

Ako vnímate obedy zadarmo?

Bolo potrebné v našom prípade vyriešiť kapacitné problémy. Stravujú sa len žiaci našej školy. Evidencia dochádzky, nosenie čipov na evidenciu obeda v školskej jedálni. Dotácia na stravu sa poskytne žiakovi základnej školy, keď je prihlásený na stravovanie, v daný deň sa zúčastní vyučovania a odoberie si obed v školskej jedálni.

Čo robíte s jedlom, ktoré deti odnesú?

Zvyšky z obedov, ktoré deti nezjedia, sa zbierajú do pripravených nádob a firma, s ktorou spolupracujeme, každý deň po skončení obeda odváža tento odpad na ďalšie spracovanie a

likvidáciu.

Máte pocit, že keď sú obedy zadarmo, deti odnášajú viac jedla?

Povedala by som, že je dôležité naučiť deti si vážiť jedlo, mať zodpovedné správanie voči pripravenému jedlu. Každý deň pani kuchárky pre deti varia obedy z čerstvých, kvalitných surovín a musím podotknúť, pokiaľ žiak obed nezje z akéhokoľvek

dôvodu, neváži si vynaloženú prácu pani kuchárov, a to bez ohľadu na skutočnosť, či je jedlo zadarmo alebo nie..... Ak žiak vie podľa jedálneho lístka, že obed mu nechutí, odporúčam žiakom z obeda sa odhlásiť. Je to lepšie riešenie, ako obed odnieť.

Za rozhovor ďakujem Anna Mária Habániková, Veronika Lacková, Elissa Pšenáková.

Beseda s pánom Prokopom

Bol studený piatok a žiaci z našej školy privítali vzácnu návštevu, 94 ročného účastníka Slovenského národného povstania, pána Prokopa. Porozprával im veľa zaujímavostí zo svojho života. Pre tých, ktorí sa nezúčastnili, to stručne zhrnieme:

Vedeli ste, že v minulosti sa po námestí Dolného Kubína prevážali vozy s koňmi?

Že automobilov nebolo v tej dobe tak veľa ako dnes?

Že všade nebola dostupná elektrina?

Že deti boli trestané trstenicou?

Že deti, ktoré nemali topánky, hrali futbal naboso?

Že v domoch sa svietilo sviečkami?

Že každý týždeň sa v Dolnom Kubíne konal jarmok? Predávali tam užitočné veci- jedlo (strukoviny, zemiaky, klobásky), poľnohospodárske stroje, kravy...

V takomto svete žil aj mladý Prokop. Jeho vášňou boli kone, rád na nich jazdil. Doma chovali zajace, holuby...

Navštevoval Gymnázium P. O.

Hviezdoslava v Dolnom Kubíne. Bol aktívnym športovcom. Rád hral futbal.

Raz po škole so svojimi kamarátmi sa rozhodol niečo vyparatiť.

Pod nemecké autá dávali klince, upchávali výfuky handrami. Práve vtedy začínala 2. svetová vojna.

Mal len 19 rokov, keď sa rozhodol so svojimi priateľmi vstúpiť do vojny. Hneď boli nasadení do boja ako branci.

Chlapci, ktorí vstúpili do vojny, neabsolvovali žiadny výcvik, mali však chuť a odvahu bojovať za vlasť. Jeho vzorom mu bol jeho otec, ktorý bol vojakom počas 1. svetovej vojny. To mu dodávalo odvahu.

Vždy chcel byť ako on. Bojovali v horách Malej Fatry. Priamo vo vojne bojoval so svojimi kamarátmi z gymnázia 9 mesiacov. Ak by vás zaujímalo, akú pištoľ používal, bol to automat PPD 40. Prežil, bol len ľahko zranený. Schovával sa v bunkroch. Vo vojne stratil troch kamarátov.

Po vojne pracoval ako veterinár. Za svoju činnosť v 2. sv. vojne získal 30 rôznych ocenení.

Besedy s účastníkmi 2. sv. vojny pomaly rednú, sme radi, že sme mali možnosť stretnúť takéhoto človeka.

Anna Habániková

Anketa s pánom Prokopom

Čo ste robili po vojne?

Robil som veterinára.

Kedy ste si mysleli že padnete?

Veľa ráz.

Kto bol na váš najlepší kamarát?

Môj najlepší kamarát bol Boris Boor.

Aké ste mali zbrane?

Ja som mal automat PPD40.

Ako sa volali vaši kamaráti z vojny?

Boor, Pálka, Broš.

Čo ste robili vo voľnom čase keď, ste boli malý?

Choval som zajace, holuby a jazdil som na koni.

Boli ste v Sovietskom zväze?

Bol, 3 razy.

Koľko ste dostali ocenení?

Dostal som 30 ocenení.

Zabili ste niekedy na vojne človeka?

Nie, nezabil.

Prečo ste boli vojakom?

Chcel som bojovať proti Nemcom.

*Anna Habániková
a Elissa Pšenáková*

Hudobná výchova s Mikulášom Zmeškalom

Aj keď deviataci už hudobnú výchovu nemajú, hŕstke spevu, tanca a hudby chtivých sa predsa len jedna vyučovacia hodina v tomto školskom roku ušla, a to nie hocijaká.

Trvala 2,5 hodiny, konala sa v nádherných priestoroch Kubíniho kaštieľa vo Vyšnom Kubíne pri príležitosti Dní Mikuláša Zmeškala. Deti zistili, že meno Mikuláša Zmeškala by sme si naozaj mali pamätať, pretože

to bol skvelý hudobný skladateľ, veľmi dobrý priateľ Beethovena a narodil sa neďaleko, v Leštínách.

Tancoval sa menuet, počúvala hudba, rozprávalo sa o nej, deviataci si zopakovali hudobnú formu rondo, spoznali skvelého hudobného skladateľa, trošku sa pohrali na mobilných telefónoch s jednou aplikáciou a čerešničkou na torte bol záver, keď si učivo zopakovali

so Zmeškalovým kvartetom. Zahralo im do tanca i do bobotubového a zvonkohrového búchania.

Všetko to robili pod taktovkou pani učiteľky Zrnčíkovej a pod drobnohľadom učiteľov hudobnej výchovy z rôznych škôl, ktorí sa prišli pozrieť, ako by sa téma Mikuláša Zmeškala mohla uchopiť na hudobnej výchove.

deviataci

Imatrikulácia 2019

Slávnosť, pri ktorej sa žiaci- prváčatá oficiálne pasujú za žiakov školy, je už tradíciou. A vždy má svoju atmosféru, čaro.

Imatrikulácie sa zúčastnili prváci, deviataci, rodičia, starí rodičia, ôsmaci, učitelia a vychovávatelia i viceprimátor pán Matúš Lakošík.

Na začiatku zaznel slávnostný príhovor pána učiteľa Strapca. Po ňom dve speváčky Sára a Aneta zaspievali hymnu našej školy Rýchlo sa pridaj k nám.

Pán riaditeľ povedal zopár milých slov a potom už vystúpili naši prváci. Roztancovali celú telo-

cvičnu. Každá trieda ukázala, čo sa už stihla za dva mesiace naučiť. A nebolo toho málo. Vypočuli sme si Septembrovú pesničku, básničku o číslach, zvieratkách i čarovných slovíčkach. Nakoniec prváci spoločne zaspievali pieseň o povolaniach.

Boli predstavené krúžky záujmovej činnosti- folklórny i gymnastický. Potom prišli prváčikovia ku deviatakom a začalo sa pasovanie. Na záver zaznel prvácky sľub.

Imatrikulácia bola veselá, pestrá. Všetci sme si odniesli neopakovateľné zážitky.

Zašli sme k prváčikom sondovať :)

1. Ako bolo na imatrikulácii?

- Mne sa to páčilo.
- Podľa mňa to bolo super.

2. Páčilo sa ti, keď ťa pasovali?

- Áno, páčilo sa mi to.
- Bolo to pekné.

3. Si spokojný/-á so svojim/ -ou krstnou/krstným?

- Áno som spokojná.
- Mám tú najlepšiu!

Tamara Dobáková a Viktória Havková z mladých reportérov

Krúžok DRAMAŤÁČIK - Vianoce

Vianoce sú najkrajšie sviatky roka. Dospelí sa tešia na spoločné stretnutia s najbližšími a deti na darčeky od Ježiška.

Deti z krúžku Dramaťáčik obdarovali vo forme vianočných vystúpení našich žiakov zo ZŠ Janka Matúšku na slávnost-

nej akadémii Radostník 2019. Navštívili sme aj deti zo ŠZŠ v Dolnom Kubíne.

Tam sa do spievania vianočných kolied zapojili nielen deti ale aj ich p. učiteľky a p. vychovávateľky.

Nezabudli sme ani na obyvateľov v DSS v Dolnom Kubíne. Za divadelné predstavenie Medovníčky nás obdarili veľkým potleskom a taktiež darčekom plným sladkostí.

V roku 2020 bud'te všetci zdraví, šťastní, usmíati a veselí praje krúžok Dramaťáčik.

Ako si vyrobiť nástenku vízií

Nástenky vízií sú naše zvizualizované sny. Keď po niečom túžime, nie je nič jednoduchšie, ako dať to na papier. A potom už len sledovať, ako sa nám sny plnia.

Na triednickej hodine sme si nástenky vízií tvorili.

Na nástenku budeš potrebovať: nožnice, lepidlo, farebné papiere, nástenku (napríklad korkovú) alebo čistý výkres, rôzne obrázky snov, fotografie.

Papier si rozdeľ na štyri časti.

Pred samotným tvorením si zodpovedz na tieto otázky:

TVOJE SILNÉ STRÁNKY:

Čo rád robíš a v čom by si chcel byť dobrý?

Čomu by si sa chcel venovať?

TVOJA OSOBNOSŤ:

Akým človekom by si sa chcel stať?

TVOJE VZŤAHY:

Akých chceš mať ľudí okolo seba?

Ako by si chcel pomôcť iným?

TVOJE TÚŽBY:

Aké miesto by si chcel navští-

viť?

Po akej veci túžiš?

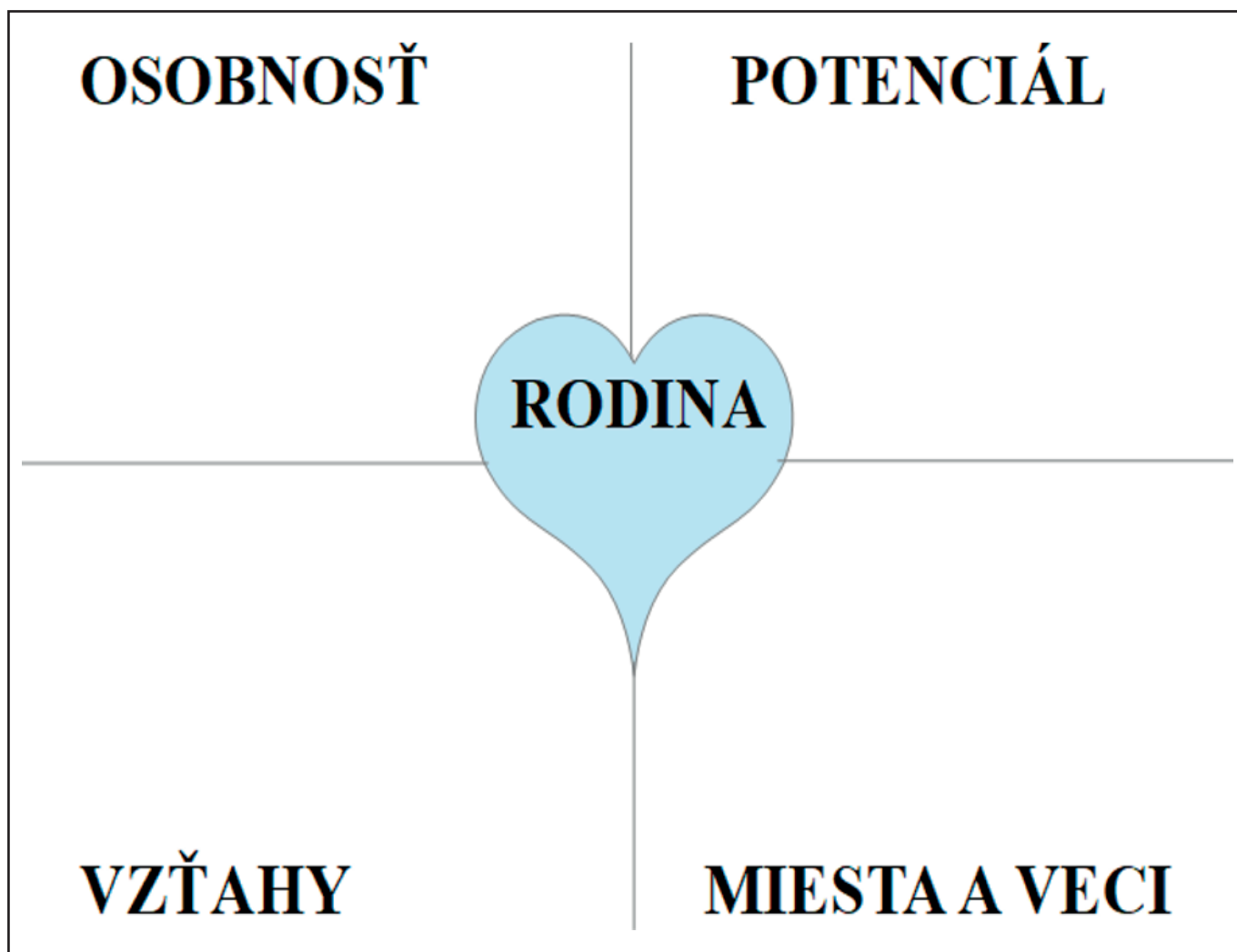
Do stredu si môžeš vlepíť svoju fotografiu alebo fotografiu rodiny.

2. Používaj slovesá SOM, SME, MÁM, MÁME, nie CHCEM, TÚŽIM, BUDEM, KIEŽBY SOM

3. Nástenku si dotvor obrázkami, textami.

Želáme ti, aby sa ti tvoje sny plnili!

Tobiáš Šamík

Mikuláš prišiel opäť k dobrým deťom

Bol si dobrý? Ak áno, zaslúžiš si darček. Ak nie, čerti, šup s nimi do vreca! Mikulášska tradícia ožila aj v tomto roku. Výskot, spev, básničky a pomaloované tváre. A najlepšie je, že sa na Mikuláša v našej škole nikdy neskúša!

mr

Vianočné básničky

Koláče

Koláčov my napečieme,
že ich ani nepojeme.
Dáme my aj vám,
ak vy dáte nám.
Budú tam aj klinčeky,
prizdobené zvončeky.
Po záruke škoricu
vymením za palicu.

Báseň na Vianoce

Máme pekný vianočný stromček,
a na ňom zlatý zvonček.
Náš stromček žiari farbami,
je ešte krajší za oknami.
Všetkým v meste sa páči,
podťe ďalej, nech sa páči!
Všetkých dnuká púšťame,
čaj a koláče núkame.

Medovníky

Medovníky sú však sladké,
polovicu dáme babke.
Týmto činom spravím radosť
a môže k nám prísť hosť.
Vzácnym hosťom bude dedko,
šikovný zručný ako nikto.
Vie vyrobiť stoličku
a posadiť na ňu babičku.

Stromček

Vianoce sú veľmi blízko,
ideme na rúbanisko.
Nájdeme si svoj stromček,
odpílíme jeho konček.
Uviažeme ho o laná,
a začne sa zábava.
Koniec tejto básničky,
zahrejú nás vetvičky,
keď v krbe horieť budú pomaličky.

Michal Andruščák

Čo považuješ za zázrak?

Vyšli sme do terénu a zadali deťom filozofickú otázku: Čo považuješ za zázrak? Ich odpovede nás príjemne prekvapili. Všetkú posúďte sami.

- Že žijem.
- Že vôbec existujem, lebo napríklad niekde inde vo vesmíre niečo je, ale vlastne ani nie je.
- Ja považujem tieto veci za zázrak: človeka, vodu, príroda a staroveké múzeá.
- Ja považujem za zázrak to, že viem písať a počítať a že rozprávam.
- Ja to, že keď niekto umrie a znovu vstane z mŕtvych.
- Že vieme rozprávať a čítať.
- Sny, to, keď sa stane niečo zlé a zrazu sa to obráti na dobré.
- Keď sa narodí dieťa.
- Veci, s ktorými som nepočítal, že ich dokážem urobiť.
- Keď niečo nevieš, pani učiteľka ťa vyvolá a zrazu je koniec vyučovania.

mr

Mikuláš

Žiaci dostali za úlohu napísať príbeh s využitím predmetu, ktorý si vybrali z klobúka. Janka Mikulajová si vybrala dreveného koníka a tu je jej príbeh:

Mikuláš

A zase tu máme Mikuláša. Moc som sa tešila na chvíle s rodinou. Očakávanie Mikuláša, ktorý príde a niečo mi z lásky daruje. Každý rok som sa tešila viac a viac. Tá chvíľa sa

blížila. Otvorili sa dvere. Dovnútra vošiel chlap s dlhou bielou bradou. Zrazu som zazrela čerta. Trocha som sa zľakla. V hlave mi hýrili myšlienky, že ma vezme do pekla. A vtom som zbadala tú krásu: dlhé vlasy, hebkú tvár a milý úsmev. Vybral balíčky s ovocím s jedným dreveným koníkom. Chcela som ho veľmi. Ale boli sme štyria súrodenci a koník bol iba jeden. Dúfala som, že bude

môj. Po chvíľke napätia anjel povedal moje meno. Vierka a tento koník je tvoj. Došli mi slová. Mikulášovi som sa veľmi poďakovala. A on sa na oplátku na mňa usmial. A ešte dodal: „A pekne sa rozdeľ.“ A už aj boli preč. Bol to krásny Mikuláš. Ale tento sviatok nie je o tom, čo dostaneme, ale o tom, že sme spolu a užívame si spoločné krásne chvíle.

Janka Mikulajová

Plním si sny

Sny sú na to, aby sa plnili. Keď mi pred nejakým časom v hlavě skrsla myšlienka ČO KEBY OVLÁDALI DETI HRU NA SKUTOČNOM NÁSTROJI?, nepochybovala som, že sa nájdu skvelí rodičia, ktorí mi tento sen pomôžu zrealizovať. Voľba padla na UKULELE, nástroj strunový, malý, relatívne ľahko ovládateľný (samozrejme v porovnaní nie s paličkami, ale napríklad s takou gitarou). Na účet sa začali

kotúľať prvé príspevky (VEĽKÁ VĎAKA, MILÍ RODIČIA!) a my sme s finančnou pomocou rodičov a školy začali nakupovať prvé nástroje. V tomto čase už na deti čaká na stojane v triede hudobnej výchovy 20 kusov ukulele. Čučia si na stojane, ktorý vyrobili pán údržbár s pánom školníkom a čakajú na svoj čas...

Potešilo ma, že mnohé deti si zakúpili svoje vlastné nástroje, a

tak nehľadiac na to, že hudobná výchova sa dištančne nevyučuje, začali sme sa stretať v online svete. Musím sa priznať, je to fuška! Opraviť nesprávne uchytený akord, doladiť strunku... Snažíme sa. Deti sú ale skvelí! Učíme sa nové rytmy, akordy a pesničky. Zatiaľ to nie je na vystúpenie, ale nebojte, bude aj to!

Patricia Zrnčíková

Školský klub detí

Deti kričia na dvore: „Veselo je v školskom klube!“

Je v ňom kopec pohody, taktiež skvelej nálady.

Vychošky my radi máme, raz za čas ich nahneváme.

Každý deň je veselý, pre nás - klubáčikov super strávený...

deti zo ŠKD

Čitateľské dielne

Keď deťom povieť, že ďalšia hodina bude čitateľská dielňa, v triede to zašumí a mladí čitatelia sa tešia, že na hodine budú čítať svoje obľúbené knižky. Slobodné rozhodnutie, ktorú knižku si vybrať, slobodné miesto, kde sa s knižkou uvelebím, dávajú deťom možnosť vytvoriť si k čítaniu pozitívny vzťah. Čitateľské dielne prebiehajú už na prvom stupni. Tam deti čítajú veľa, na druhom stupni láska ku knihám postupne slabne.

Podme to zmeniť!

V knihe Ako román od Daniela Pennaca sú zhrnuté základné práva čitateľa:

1. Právo nečítať.
2. Právo preskakovať stránky.
3. Právo nedočítať knihu.
4. Právo čítať tú istú knihu opäť.
5. Právo čítať čokoľvek.
6. Právo čítať kdekoľvek.
7. Právo len tak v knižke listovať.
8. Právo čítať nahlas.
9. Právo mlčať.

mr

Významné osobnosti z Dolného Kubína, ktoré urobili dieru do sveta

Blažej Félix Bulla

Narodil sa 19.5.1852 a zomrel 1.11.1919. Slovenský architekt, dramatik a hudobný skladateľ. Bol zberateľom ľudových piesní i autorom zľudovených piesní. Venoval sa architektonickej práci, v ktorej ako prvý u nás čerpal z ľudovej architektúry. Venoval sa aj gramatike. Je to predok pani učiteľky Zrnčíkovej.

Mikuláš Zmeškal

Narodil sa 22.11.1759 a zomrel 26.6.1893. Preslávil sa ako hudobný skladateľ, priateľstvom s Ludwigom van Beethovenom, ktorý vraj navštívil aj Leštiny. Pracoval na najvyššom štátnom úrade pre Uhorsko. Bol to uznávaný violončelista.

Janko Matúška

Narodil sa 10.1.1821 a zomrel 11.1.1877. Naša škola sa hrdí jeho menom. Veľký prívrženec Ľudovíta Štúra. Ako protest proti zosadeniu Štúra z profesúry opustil štúdiá na Evanjelickej škole v Bratislave. Pri tejto príležitosti napísal báseň Dobrovoľnícka, ktorá sa neskôr stala slovenskou hymnou.

**Veronika Lacková
a Anna Mária Habániková**

Beseda o Jozefovi Kohútovi

V piatok, 26. 6. sa ôsmaci zúčastnili na besede s p. Pareničkom, zamestnancom Matice slovenskej, ktorý žiakom porozprával zaujímavosti o Jozefovi Kohútovi. Prečo práve o ňom? Pretože naša škola sídli v Kohútovom sade a poznajú ju pod familiárnym názvom Kohúťák.

Jozef Kohút bol katolícky kňaz, národovec, literát i výskumník. Jeho výskumy boli zamerané predovšetkým na Antona Bernoláka, prvého kodifikátora spisovnej slovenčiny z r. 1787, ktorého veľmi obdivoval.

Pracoval v inštitúciách ako Matica slovenská, Spolok sv. Vojtecha, Muzeálna slovenská spoločnosť. Tento rok uplynulo 120 rokov od jeho smrti. Ako kňaz pôsobil 47 rokov aj tu v Dolnom Kubíne. Zrejme aj z úcty a vďaka pomenovali našu

ulicu Kohútovým sadom.

Naši súčasní ôsmaci sa môžu tešiť na budúročnú exkurziu do Matice slovenskej v Martine, ktorá vznikla presne 1000 rokov po príchode Cyrila a Metoda na naše územie, v roku 1863.

Michal Hauko

Čítanie Kukučínovej poviedky

Martin Kukučín, rodák z Jasenovce, nie je našim žiakom neznámy, napriek tomu sa s ním ešte na hodinách literatúry v 5. ročníku nestretli. Napravili to a zároveň si pripomenuli 160 rokov od jeho narodenia.

V úvode hodiny sme si spome-

nuli na niekoľkých oravských spisovateľov a zberateľov. Potom sme už upriamili pozornosť na Martina Kukučina. Dozvedeli sme sa čo-to z jeho života.

Spoločne sme si prečítali poviedku Poza školu, ktorá nesie nám celkom blízky názov. Aj

keď chlapec Janko Vetárovie zažíval podobné stresy, keď nebol pripravený, v poviedke sme predsa len postrehli niečo, čo už v našej dobe je trochu iné. A to, že sa učíme nie kvôli rodičom, ako to bolo v poviedke, ale kvôli sebe.

Keďže v poviedke bol spomenutý aj príklad z matematiky, potrápli sme sa s ním aj my, hoci sme mali literatúru.

Na záver sme si pozreli niekoľko diel M. Kukučina v podaní Baštrnga a dohodli sme sa, že sa do Jasenovce, do jeho rodného mesta určite čoskoro vyberieme.

žiaci 5.C triedy

Tobiáš Šamík dokončil príbeh a umiestnil sa na treťom mieste

Keď Oravská knižnica Antona Habovštiaka v Dolnom Kubíne spolu s autorkou literatúry pre deti Andreou Gregušovou vyhlásila literárnu súťaž **Nedokončený príbeh**, žiaci popustili uzdu fantázii a príbeh **Anjeli s vázou dokončili**. Každý po svojom... Zo všetkých prác do súťaže poslali veľa krásnych príbehov. Veľmi sme sa potešili, že Eliška Loffajová vyhrala v kategórii 3.-4. ročník prvé miesto a Tobiáš Šamík sa umiestnil v tejto súťaži na krásnom treťom mieste. Srdečne im blahoželáme a prikkladáme Tobiášov text:

Anjeli s vázou

Koláče z rajských jablák sú najsladšie, najchutnejšie a najvoňavejšie na svete!

Ešte sa len babka Anjelína rozhoduje, že ich upečie, ešte sa len dedko Anjel vyberie do záhrady na-oberať jablká, sotva sa nad rozohriatou pecou vyliadne prvý oblak pary, už je v celom nebi rozruch. Maškrtníkom je ťažko čakať, kým sa sušienky dopečú.

Čo dopečú – to by bolo sveta žiť! No ešte je treba čakať, kým vychladnú.

Starkí ich navyše nikdy neponúknu pred olovrantom. Jeden z anjelov - vnúčikov sa už nemôže dočkať: „Až ma v nose štekli.“ „Asi to už nevydržím,“ horekuje druhý.

Čoskoro je babkino okno plné strapatých anjelských hláv.

Vykvitli tam jedna po druhej, vykrúcajú nosy a hľadia na starkých prosebnými očami.

„Babi, však môžem vylízať hrniec?“ „Ja som tu bola prvá!“ „Ty by si nemala sladké, aha, aké máš guľaté bruško!“ „Veď tvoje je guľatejšie! Aj líca máš mäkšie ako ja!“

„Kto to kedy videl, aby sa malí anjeli takto hádali!“ hnevá sa dedko a zatvára okno. Potom mrkne na babku: „Počkaj, veď ja s nimi vypečiem!“

Hneď, ako to dedko dopovedal, vyšiel von z domu a povedal anjelom toto: „Ospravedlňujem sa vám, ale došla nám veľmi dôležitá prísada na koláč, a to dračie korenie.“

„To znamená, že žiadny koláč nebude?“ spýtal sa jeden z anjelov.

„Hmmm,“ zamyslel sa dedko a povedal, „jedna možnosť tu je.“

„Aká, aká?“ spýtali sa všetci naraz.

„Moje nohy sú už staré a slabé na to, aby som vyšiel na Vajcovú horu a vzal listy dračieho dubu, z ktorých sa to korenie vyrába.“ „Ale niekto s mladými a silnými nohami by mi tie listy priniesť mohol,“ povedal dedko.

„My ti tie listy prinesieme,“ povedali anjeli a vybrali sa smerom k Vajcovej hore. Po asi dvadsiatich minútach boli tak v päťtine hory, ale so svojimi guľatými bruškami už nevládali. Väčšina z nich sa chcela vrátiť, jeden im však pripomenul, prečo to robia.

Šli približne hodinu a boli len v polovici cesty, keď zrazu uvideli dub. Od radosti sa všetci rozbehli a pobrali toľko lístia, koľko uniesli. Mysleli si, že svoju úlohu splnili, lenže sa ešte museli vrátiť späť.

Boli tak hladní, že sa ani nepohli. Slnko už zapadlo a anjeli stále sedeli zaseknutí na vrchole hory. Približne po piatich minútach zacítili vôňu. No ale čo to bolo za vôňu, nikto z nich to nevedel, a každý ju poznal.

Odzrazu im prišlo na um: „Koláč!!!!!!“, zakričali všetci naraz a už trielili dolu horou smerom, odkiaľ vôňa šla. Zaviedla ich späť k domu starkých, kde už na stole bol nakrájaný koláč z rajských

jablák. Ako ich babka zbadala, hneď ich zavolala, aby si sadli ku stolu. Anjeli sa najprv pozreli na seba, potom na babku a následne na dedka svojím nechápavým pohľadom. Dedko sa hneď pustil do vysvetľovania: „Viete, dračie korenie je prísadou do mráčikových pusiniiek, ale do tohto koláča vôbec nepatrí. Poslal som vás po tie listy, aby ste pochopili, že upiecť koláč nie je taká sranda, ako sa na prvý pohľad zdá.“

Lenže babka a dedko neboli jediní, kto si pripravil prekvapenie... Cestou po lístie na korenie anjeli babke natrhali veľkú kyticu kvetov do jej obľúbenej vázy.

Keď babka kyticu do vázy vložila, všetkým anjelom sa vrátil normálny rozum, ktorý im pred dávnou dobou tento koláč vzal. Keď občas na to zabudli, váza s kvetmi im to pripomenula.

Od tej doby anjeli starkým pomáhali koláč nielen zjesť, ale aj upiecť.

Tobias Šamík a mr

Za inšpiráciou do Oravskej galérie

Hudobná výchova v Oravskej galérii býva príjemným sprestrením v inšpiratívnom prostredí.

6.B sa v galérii inšpiruje veľmi rada. Zašla tam, aby skúsila výtvarne zobrazíť jednotlivé strofy balady Išli hudci horou. Druhýkrát dostali žiaci neľahkú úlohu (s ktorou sa však bravúrne popasovali): Zobraz konkrétnu pieseň pomocou skladačiek.

Dá sa hudba vyjadriť aj inak ako tónmi v spojení s rytmom? Posúďte sami a skúste k výtvorom priradiť konkrétnu pieseň alebo konkrétnu strofu balady.

mr

Je super, keď môžeme snívať. Išli sme do terénu a položili žiakom jednoduchú otázku: **Čo by si urobil, keby si vyhral 1 000 000 €?**

Dúfame, že vás pobavia ich odpovede. Nájdú sa medzi nami materialisti, ale aj altruisti :).

Monika: Kúpila by som si dvoch mopslíkov, mobil a ostatné peniaze by som vložila do banky.

Filip: Kúpil by som si notebook, auto, dom, bazén, jedlo.

Marek: 100 000 € by som dal našim rodičom na dom, 100 000 € na bratovu školu, 100 000 € na sestrinu školu, 2000 € by som si nechal a ostatok by som dal do Afriky.

Nikotka: Keby som ja vyhrala 1 000 000 €, tatinovi by som kúpila auto, mamine kabelku, ja by som si kúpila nový mobil, lebo ho mám rozbitý a topánky na vysokých opätkoch. Všetci by sme spolu išli aspoň na pol roka na nádhernú dovolenku.

Anička: Splnila by som rodičom ich sny a niečo by som dala na charitu. A kúpila by som si motorku.

Miško: Dal by som ich do detského domova, do Afriky a do nemocnice na detské oddelenie.

Tamara: Ja by som 1 000 000 € minula na nákup nových kníh do knižnice.

Michal: Požičal by som rodičom na stavbu domu a kúpil by som si 150cc Bike.

Mária: Dala by som ich na vysokú školu, urobila by som druhým radosť, išla by som na dovolenku, kúpila by som si dom, prispela by som škole, aby bolo veľa podujatí, aby sa deti nemuseli vzdelávať aspoň jeden deň a kúpila by som si normálny vysávač zo Slovenska.

Karolínka: Ja by som ich podarovala rodine alebo by som ich odložila, keď budem staršia a budem ich potrebovať.

Boja: Peniaze by som dala do detského domova. Kúpila by som si dom a záhradu, časť by som dala do útulkov a do školy, išli by sme s rodinou na dovolenku.

Oliver: Postavil by som 5- hviezdičkový hotel. Pobyt v ňom na deň pre jednu osobu by stál 20 €.

Altruista je človek, ktorý nezištne pomáha iným.

Každá kvapka sa počíta

Množstvo použitého oleja počas školského roka narastalo, evidenciu viedli pani kuchárky v školskej jedálni a pracovníci firmy v pravidelných intervaloch olej odvážali na ďalšie ekologické spracovanie.

Celkové množstvo odovzdaného rastlinného oleja počas školského roka 2019/2020 bolo 325 litrov. Oceňujeme všetkých žiakov, ktorí sa zapojili a priniesli použitý olej z domácností, z rodín. Čakala na nich sladká odmena a pre troch najúspešnejších žiakov aj vecná odmena.

Ocenení:

1. miesto	Vajdiarová Miroslava, 1.B	61,50 litrov
2. miesto	Jaňák Šimon, 4.C	40 litrov
3. miesto	Šamík Tobiáš, 5.C	27,5 litrov

Veľké poďakovanie patrí rodičom, starým rodičom, susedom, zamestnancom školy a obyvateľom mesta, ktorí prispeli k tomu, aby sa použitý olej z domácností nevylieval do kanalizácie alebo do komunálneho odpadu, ale sa ekologicky spracoval.

in

Metlobal

Metlobal je tímová hra, ktorá má v našej škole už dlhú tradíciu. Nie je to súťaž ako z filmu Harry Potter, lietať sa nám ešte nepodarilo, ale nemáme k tomu ďaleko! Metlobal sa hrá s metlami a florbalovou loptičkou na florbalovom ihrisku. Hrajú ho šiesti hráči proti šiestim.

S týmto športom, ako aj s florbalom, je spojený v našej škole p. učiteľ Lakoščík, ktorý je nielen skvelým dídžejom, ale aj spravodlivým rozhodcom.

Michal Hauko

Súťaž v skladaní Rubikovej kocky

Rubikova kocka je mechanický hlavolam, ktorý bol hitom na prelome 70. a 80. rokov dvadsiateho storočia. S veľkou obľubou ju skladali rodičia, ba aj starí rodičia našich žiakov. Momentálne sa tento hlavolam zase teší veľkej obľube u mladých ľudí a detí. Aj v našej škole denne stretávame žiakov, ktorí si krátia čas prestávkou alebo čakania na krúžok či autobus domov skladaním práve tejto logickej hračky. S nápadom zorganizovať súťaž v jej skladaní prišiel pán učiteľ Matejev. Keďže sa nám nápad zapáčil, členovia Detského riadiaceho centra súťaž pripravili a zrealizovali. Do súťaže sa prihlásilo 15 žiakov z prvého a druhého stupňa, ktorí boli rozdelení do troch skupín podľa veku. Súťažiacim sa naozaj darilo, veď poskladať kocku v čase 0:30:84 je priam neuveriteľné! Veríme, že sa nám aj v budúcnosti podarí zorganizovať podobné podujatie.

Vítazom gratulujeme a tešíme sa na ďalšie akcie.

Výsledky:

A kategória

1. Alžbeta Gašperová, 3. C	2:16:18
2. Marián Petlák, 3. A	2:17:58

B kategória

1. Michal Juráš, 6. C	0:38:22
2. Patrik Krivda, 6. C	1:07:26
3. Veronika Ferancová, 6. C	1:16:92

C kategória

1. Peter Kompíš, 8. A	0:30:84
2. Ivan Florek, 8. A	0:55:80
3. Kristián Povala, 8. B	1:04:18

členovia DRC

Šachový turnaj

Dňa 28.6.2021 sa v našej škole konal šachový turnaj. Po krátkych tréningoch kvôli COVIDU a tréningom doma v bublinách mohli prihlásení ukázať to, čomu sa v krúžku pána učiteľa Mgr. Romana Matejova naučili. Súťažilo sa v 2 kategóriách – začiatočníci a pokročilí. V kategórii pokročilých súťažili dvaja žiaci a po napínavej súrodeneckej hre vyhral Marián Mareta. V kategórii začiatočníci súťažili piati žiaci a vyhral Daniel Bošanský. Ceny v podobe šachu, domina, či Rubikovej kocky im budú pripomínať ich víťazstvo a účasť v súťaži. Ocenením pre všetkých bola dobrá hra a príležitosť odskúšať nové šachové hodiny.

Michal Hauko

Vianočný volejbalový turnaj

Žiaci vyzvali na súboj učiteľov už tradične pred vianočnými prázdninami. Telocvičňa bola plná nadšencov. Drvivá väčšina fandila žiakom. Žiaci boli vďaka p. uč. Eliašovej, ktorá vedie volejbalový krúžok, veľmi dobre zohratí.

A aký bol výsledok? Žiaci nad učiteľmi zvíťazili. Jednotlivé kolá boli tesné 21:24, 13:20.

Hauko Michal

Florbal

Nová sezóna najväčšej florbalej súťaže na základných školách odštartovala. Školy majú pred sebou cestu, na ktorej konci si môžu užiť fantastické finále v Tatralandii.

Tretí ročník floorball SK LIGA sa teší obľube medzi žiakmi aj učiteľmi. Práve teraz sa zapojené školy zoznamujú so svojimi súpermi v kvalifikačných skupinách. Cez tie sa môžu prebojovať na krajský turnaj a následne na celoslovenské finále a získať titul majstra. Štart všetkých škôl v

súťaži je bezplatný, jedinou podmienkou je, že musia odohrať kvalifikačné kolá s tímom chlapcov aj tímom dievčat.

Hráči našej školy si vo štvrtok 5. 12. 2019 vybojovali postup na krajské kolo.

K postupu gratulujeme a všetci budeme našim floorbalistom držať palce na ďalšej ceste!

Zo stránky školy vybrali M. Matejčík, K. Kováčová.

Juraj Lakošík

Bedminton

V ZŠ Janka Matúšku už roky trénujú mladé bedmintonové nádeje ktoré sa v sobotu 7. decembra 2019 zúčastnili v Rožňave Majstrovstiev Slovenskej republiky najmladšieho žiactva (kategória U11). Šesť chlapcov a šesť dievčat z Dolného Kubína cestovalo na východ republiky na vrcholný, záverečný turnaj roka. Na tomto turnaji má právo účasti len 24 najlepších chlapcov a 24 najlepších dievčat z celého Slovenska. Hráči počas celého roka na turnajoch troch kategórií (A, B, C) zbierali body do celoslovenského rebríčka, ktorý 1. 11. 2019 určil na základe bodov hráčov s právom účasti na MSR U11.

Výprava v zložení:

dievčatá - Adelka Lachová, Vanesska Osadská, Adka Chylová, Nikolka Zacharová, Tereška Škutová, Emka Bombová,
chlapci - Matej Matejčík, Matej Drobul, David Škrabák, Šimon Škrabák, Juraj Brišš, Jakub Kajan, si počínala skvele a domov priniesla kompletnú medailovú zbierku. Titulom „Majster Slovenskej republiky“ pre rok 2019 sa v dvojhre dievčat môže popýšiť Adelka Lachová, ktorá získala prvé celoslovenské bedmintonové zlato pre Dolný Kubín (KBS) v kategórii žiakov. Fantastický výsledok podčiarkla v kategórii dievčat aj Vanesska Osadská, ktorá pridala bronzovú medailu. Ďalšie výborné umiestnenie, striebro, pridali dolnokubínsky mix v zložení Adelka Lachová / Matej Matejčík, ktorý našiel premožiteľov len v samotnom finále. Skvelý výsledok pridali aj štvorhrové páry Adelka Lachová / Vanesska Osadská a Matej Matejčík / Matej Drobul, ktoré pridali bronzové medaily. Najmladším hráčom dolnokubínskych bedmintonistov bol iba sedemročný talent Šimon Škrabák, ktorý odohral výborné zápasy. Všetci naši hráči podali výborné výkony a hrdlo reprezentovali mesto Dolný Kubín.

Medailové umiestnenia:

1. miesto
Adelka Lachová
majsterka SR v dievčenskej dvojhre
2. miesto
Adelka Lachová / Matej Matejčík
zmiešaná štvorhra
3. miesto
Vanesska Osadská
dievčenská dvojhra
3. miesto
Adelka Lachová / Vanesska Osadská
dievčenská štvorhra
3. miesto
Matej Matejčík / Matej Drobul
chlapčenská štvorhra

Anička Vešelényiová

Príbehy na jedno písmeno

Pani Patrícia Popletená poprosila pánov piatakov písať písmenkové príbehy. Piataci potrápili pero, papier. Poprečítajte, posúďte, pochváľte, poháňte...

Nikola Laučeková

Peťa písala pod perinou príbeh. Príbeh preložila pod poličku. Pod poličkou plakal pes. Peťa prečítala psíkovi príbeh. Príbeh psíka potešil. Psík prestal plakať.

Michal Hauko

Pehavý Peter písal písomku. Pero prestalo písať. Popýtal Paulínku požičať pero. Pokračoval písať Paulínkiným perom. Profesor Petra prekvapivo pochválil.

Veronika Lacková

Prázdniny pokračujú. Pôjdeme pomôcť pani Pavúkovej poliať púpavy. Prišli po plavárni. Paľo páľil papier pri plavárni. Prešiel popri pani Pavúkovej. Pokradol peňaženku. Prosil pani právničku poriešiť prípad.

Matej Matejčík

Zuzana zjedla zmrzlinu. Zo zmrzliny Zuzke zamrzli zuby. Zľaknutá Zuzka zavolała zubára. Zubár Zuzke zakázal zmrzlinu. Zuzka zostala zarazená. Zmrzlinu zbožňuje! Zostáva zjesť zeleninu. Zuzke zelenina zachutila. Zuby zostali zdravé.

Peter Rush

Petrik píše poviedku. Poviedku píše pestrofarebnými pastelkami pre psíka Puňťa. Psík Puňťo posedáva pri Peťkovi, podriemkáva, poštekáva, pritom pozoruje Peťka pri písaní. Puňťo pri pozorovaní prispal, Peťko posmutnel, preto prestal písať. Potom prerozprával poviedku psíkovi.

Voda je život – život je voda

Branko Dudáš z 9. oddelenia ŠKD vyhral 3. miesto v celoslovenskej literárnej súťaži „Voda pre život - život pre vodu“.

Jedno ráno babka vstala a na dedka zavolała. „Dedko, dedko, vstávaj hore, v kuchyni my máme more!“

„Čo to, čo je, čo sa robí, potopa nám v dome hrozí?“

„Veru áno, dedko môj, pokazil sa vodný zdroj.“

„Ako sa to mohlo stať? Kde sa stala chyba?“

Babka asi včera zas kohútiky nezastavila.

„Tolka škoda,“ babka kričí, „tolko vody všetko zničil!“

„Čo som to len vykonala?“ babka stále bedákala. „Čo ti vravím dookola skoro každý deň?

Že sa predsa vodou šetrí, voda je tu pre nás všetkých.

Vodu všetci radi máme a preto s ňou neplytváme.

Voda to je život náš, voda je náš kamarát.

Vo vode sa môžeme hrať, plávať, skákať, radovať.

Každá kvapka poteší, keď nás v lete osvieži.

Osvieži na lúčach kvietky, v potôčiku malé žabky.

Tak sa všetci radujme o vodu sa starajme.

Keď vodu mať nebudeme, všetci veru hneď pomrieme.

Voda je náš vzácny dar, vzácnejší než drahokam. Bez lesku sa obídeš, bez vody však zahynieš.

Preto babka dobrý pozor daj a vodou viac neplytvaj!“

Nonsensy z 5. A

Zebra

Chudinka zebra
nemala rebrá.
Nemala žalúdok,
nejedla celý rok.

Teraz je dosť hladná,
správa sa jak vadná.
Pochádza z Venuše,
je tučná sťa rušeň.

Spláchla sa do záchoda.
To je ale náhoda!
Nemôže sa dostať von,
záchod je jej súperom.

Vytiahla chápadlá,
vyslobodila sa,
zo záchoda vypadla,
radovala sa.

Ladislav Kakačka, 5.A

Štvorka

Zle sa učí naša Zojka,
v žiackej knižke samá štvorka.

Prísne znejú slová mamky,
že sa musia zmeniť známky!

Vraj pokiaľ sa nezmenia
nepustí ju z väzenia!

Zoja Snováková, 5.A

Pohroma

Keď som bol malý,
volali ma Adam,
lebo som stále na zem padal.

Moja sestra Elena
rozbila si kolená.

Keď skákala na hojdačke,
roztrhla si nové gate.

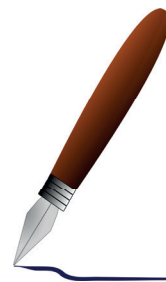
Celý deň plakala,
mamka okolo nej skákala.

Prišla babka s ihlou,
s ihlou veľmi štíhlou.

Zašila jej gate,
keď bola na chate.

Tu sa končí básnička,
povedala mamička.

Matej Matejčík, 5.A

Logické úlohy

- Pozerám sa na niekoho fotografiu. Uhádnite, kto je na nej odfotený, ak nemám žiadnych súrodencov a otec toho muža na fotografii je syn môjho otca.

- Kapitán jednej veľkej lode raz rozprával tento zaujímavý príbeh: „Plávali sme po rozbúrenom mori. Zo všetkých strán sa na nás valili veľké vlny a hrozilo, že nám potopia loď. Preto som stál pri kormidelníkovi a pozeral ďalekohľadom dopredu. Aby som mal istotu, že sa nič nestane, rozostavil som hliadky aj po bokoch lode. Zrazu sa stala čudná vec. Jeden námorník stál pri zábradlí a pozeral sa na východ. Na druhej strane lode stál iný námorník a pozeral na západ. A obidvaja námorníci sa dobre

videli!“

Je to vôbec možné?

- Treja kamaráti prišli do hotela a zaplatili 300 € za ubytovanie. Majiteľ medzitým zistil, že účet je len 250 €, a tak poslal recepcného, aby hosťom vrátil 50 €. Recepcný však nevedel, ako rozdeliť 50 € medzi troch ľudí, a tak 20 € skonfiškoval a vrátil im 30 €. Každý teda zaplatil 100 - 10 €, tzn. 90 €. Trikrát 90 € je 270 €. Recepcný si nechal 20 €. Kde je teda tých zostávajúcich 10 €?

- Jedno dievča, ktoré sa učilo šoférovať, išlo v jednosmernej ulici opačným smerom, ale neporušilo žiaden právny predpis. Prečo?

Za hrst' vtipov

Mama má dvojčatá. Večer ich okúpe a ráno sa jedno pýta:

„Mami, prečo si včera sestru okúpala dvakrát a mňa ani raz?“

Viete, prečo sa blondínka plazí po zemi?
Lebo hľadá nízke ceny.

Prečo policajt kope na dvore hlbokú jamu?
Chce uložiť služobné tajomstvo.

Miško, týchto pánov geológov zavedieš na to miesto, kde si našiel tie krásne kamienky.
Ale dnes sa to nedá, pani učiteľka, v múzeu majú v pondelok zatvorené.

Viktor sa vráti domov od zubára a mama sa ho pýta: „Viktor, ešte ťa bolí ten zub?“
„Neviem, ten doktor ho totiž nechal u seba.“
„Sto metrov zabehnem za 8 sekúnd.“
„Nemožné, rekord je 10 sekúnd.“
„Ja viem, ale poznám skratku.“

Dinosaurík sa pýta matky: „Mami, keď umriem, pôjdem do neba?“

„Nie synak, do múzea.“

V obchode: „Prosím si glóbus.“

„Nech sa páči.“

„A v inej farbe?“

Príde Jožo do obchodu: „Prosím si kilo maku!“

„Aj zabalit’?“

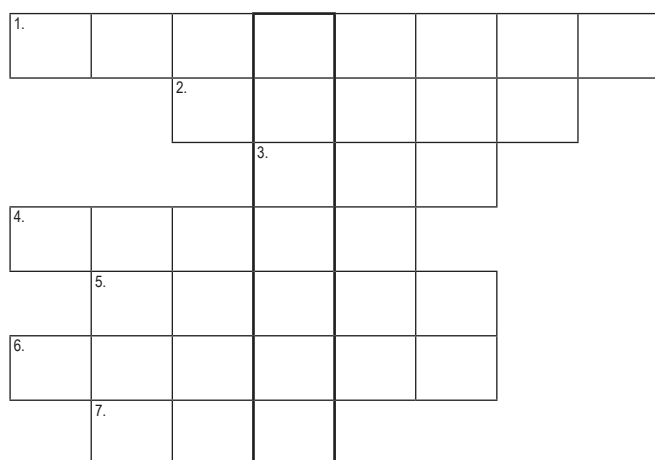
„Nie, ďakujem, mám sieťovku!“

Mravec uteká po pralese, ďaleko za ním si vykračuje slon. Vzďialenosť, dosť veľká, sa stále skrakuje. Mravec sa rozčúli, rozkričí na slona: „To sa ti kráča, keď som ti vyšliapal cestu!“

Tu som vám napísal recept, pani Fláková.“

„Pán doktor, aj vy varíte?“

Tajnička z ríše zvierat

1. Zelený obojživelník žijúci v riekach
2. Inak povedané malý kôň
3. Samica gunára
4. Hmyz, ktorý si tká sieťe
5. Doktor stromov
6. Sťahovavý vtak, ktorý si stavia hniezda na komínoch
7. Samec kravy